

1. Vše - ch ná - ro - dů hlas já - sa - vý ať
 Pá - na své - ho o - sla - ví. On
 sám je vlád - cem dů - stoj - ným, nechť
 zní mu chvá - ly s tle - ská - ním: Ha - le - lu -
 - ja. Ha - le - lu - ja. Ha - le - lu - ja. —

2. Nad králi vládne Bůh a Pán, / svou moc dal znát všem
 končinám. / Nám k spáse vítězem se stal, / zem líbeznou
 nám odkázal. |: Haleluja. :|

3. Do výšin vstoupil v slávě své, / zní polnic tóny zářivé. /
 I knížat zástup zdvihne hlas, / svůj žal m ať zpívá každý
 z nás: |: Haleluja. :|

T: Miloslav Esterle

M: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661